

Г. І. Сварник

## Дашкевич Роман-Микола Іванович



**ДАШКЕВИЧ** Роман-Микола Іванович (псевд. і крипт.: Р. Давний, Р. Д., Дашк., Луговик з-за Потока, Л. з. П., Луговик, Січовик; **06. 12. 1892**, с. Тустановичі, нині у складі м. Борислав Львів. обл. - **11. 01. 1975**, м. Куфштайн, Австрія) - військовий і громадський діяч. Походив із давнього князів. роду Дашкевичів (Дашковичів), відомого у Києві з 15-16 ст. **Чоловік** О. Степанів, батько [Я. Дашкевича](#). Генерал-хорунжий Армії УНР. 1911 закін. укр. гімназію в Перемишлі та поступив на юрид. факультет Львів. університету, водночас очолив студент. гурток при львів. філії «Просвіти» й культ.-осв. комісію Укр. студент. союзу. Брав активну участь в організації і роботі «Січей» - т-в молоді, де українці навчалися військ. справі. У березні 1913 обраний кошовим повіт. «Січі» у Львові, у січні 1914 - головою воєнізов. товариства «Січові стрільці II». З поч. 1-ї світової війни - офіцер артилерії австр. армії. 1915 потрапив у рос. полон. Після Лютн. революції 1917 втік з табору і приїхав до Києва. Один із організаторів Галицько-Буковин. куреня Січових стрільців - найбоєздат. військ. частини УЦР, у складі якої на поч. 1918 брав участь у боях за Київ. Від травня 1918 - командир 4-ї батареї Запороз. корпусу під командуванням генерала З. Натієва; від серпня 1918 - командир гармат. батареї, від березня 1919 - гармат. бригади Корпусу УСС. Відзначився у боях з більшовиками та денікінцями. Із саморозпуском Корпусу УСС у грудні 1919 виїхав до Відня, брав участь в організації УВО. 1921 повернувся до Львова, закін. навч. в університеті й розпочав адвокат. практику. Відновив діяльність «Січей», а після їх заборони польс. владою створив на зх.-укр. землях мережу т-в «Луг»

(1926-39). Керував спорт. і військ. підготовкою, був ред. «Січових вістей» (1922-24) і «Вістей з Лугу» (1926-39). Відстоюючи укр. інтереси, зустрічався з президентом Чехо-Словаччини Т. Масариком і маршалом Польщі Ю. Пілсудським з яким познайомився ще до 1-ї світової війни. Після вступу рад. військ до Львова восени 1939 виїхав на Лемківщину, мешкав у м. Риманів. 1941 повернувся до Львова. Відмовився приєднатися до укр. кіл, які співпрацювали з німцями, продовжив адвокат. практику. Від 1943 мешкав у Австрії. Автор низки спогадів історії УСС.

### **Основні праці**

**Про Січових Стрільців. Ч. 1. Відень, 1921; Початки Українських Січових Стрільців // Календар «Запорожець». Відень, 1921; Підручник для руханково-пожарничих товариств Січей та Лугів. Л., 1926; Початки Українських Січових Стрільців: У 40-річчя вимаршу УСС на війну // Нар. Воля. Скрантон, 1954. Ч. 25, 35; Про Січових Стрільців: Початки і організація // Вісті. Мюнхен, 1965. Ч. 118-120; Артилерія Січових Стрільців у боротьбі за Золоті Київські ворота. Нью-Йорк, 1965; К., 1994.**

### **Рекомендована література**

- 1. Удовиченко О. Україна у війні за державність: Історія організації і бойових дій Українських збройних сил 1917-1921. Вінніпег, 1954;**
- 2. Ярослав Корибут. Генерал Роман Дашкевич // Україна: Наука і культура. К., 1994. Вип. 28;**
- 3. Тинченко Я. Українське офіцерство: шляхи скорботи та забуття. 1917-1921 роки. К., 1995;**
- 4. Сварник Г. Дашкевич Роман-Микола // Укр. журналістика в іменах. Л., 1996. Вип. 3;**
- 5. Литвин М., Науменко К. Збройні сили України першої половини ХХ ст. Генерали і адмірالی. Л., 2005;**
- 6. Колянчук О., Литвин М., Науменко К. Генералітет українських визвольних змагань: Біографи генералів та адміралів українських військових формацій першої половини ХХ століття. Л., 1995.**

### **Бібліографічний опис:**

**Дашкевич Роман-Микола Іванович / Г. І. Сварник // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. - К. : Інститут**

енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. – Режим доступу:  
<https://esu.com.ua/article-23738>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України  
([докладніше](#) ).